

der ere bortfaldne for den nuværende Amtsforvalter, er der i den opgivne Kontorudgift Intet indbefattet hverken for Kontoreis Opvarmning eller for Befordringsudgifter til Amtsforvalterens Embedsbreife som Skovfasker og Godsforvalter. Det formenes, at disse Udgifter omtrent kunne opveie de Bepærelser, som maa kunne indføres paa Lønningskontoen, og den foreslaaede fremtidige Godtgjærelse afviger derfor ikke fra Resultatet af den ellers anvendte Beregningsmaade. Det her Anførte vil tillige begrunde, at den fremtidige Godtgjærelse har maattet foreslaas ikke saa lidt hoiere end den hidtilig fast normerede. Endnu bemærkes, at de ved Amtstuen gjenemsnitsvis faldne Honorarer og Procenter i Virkeligheden have været c. 400 Kr. større end anført i Overfigtstavlen, hvor de ere opførte med det Beløb, de vilde have udgjort, hvis det Forbehold, der er taget ved den nuværende Amtsforvalters Ansættelse, at Skovauktionsprocenterne i intet Aar kunne overstige 3,000 Kr., ogsaa havde været gjældende i de vedkommende forløbne Aar.

Viborg Amtstue. Denne Amtstue er blevet gjenbesat for saa kort Tid siden (fra 1. Oktbr. 1874), at de foreliggende Oplysninger saa godt som alene hidrøre fra den forrige Amtsforvalters Embedstid. Skjøndt det under disse Forhold ikke er let at komme til en bestemt Overbevisning derom, tør det dog antages, at den anvendte Udgift har været noget større end uundgaelig nødvendig, og at derfor den til 4,400 Kr. beregnede Godtgjærelse kan nedsettes Noget. I Betragtning af, at Talen er om Landets største Amtstue med over 17,000 Skattefonti, tør man dog ikke foreslaa Godtgjærelsen sat lavere end 4,200 Kr.

Som allerede anført har man i foranstaende Bemærkninger ganfke set bort fra Amtstueerne i Høstebro og Maribo, fordi den førstnævnte i sin nuværende Skikkelse kun har bestaaet siden 1ste Oktober d. A. og den anden kun siden 1ste April f. A., saa at der altsaa for den ene slet ingen Erfaringer kan have, for den anden kun fra et enkelt Aar; af denne Grund ere de heller ikke opførte paa den vedspjæede Overfigtstavle. Svad de foreslaaede Godtgjærelser angaar, har man derfor maattet holde sig til de Summer, der ere fastsatte henholdsvis i Lov af 8de Januar 1872 og Lov af 16de Marts 1874, hvortil dog bliver at føie den i dem ikke indbefattede Portogodtgjærelse. Herved møder imidlertid den Banstelighe, at man med Hensyn til Portoudgiften kun har Aaret 1872—73 at holde sig til, hvilket for begge Amtstuer ligger forud for Sammenbragningen med Naboamtstuen, medens denne Omdannelse dog utvivlsomt vil medføre en ikke ringe Forøgelse af Portoudgiften. Vil man imidlertid ikke gaa ind paa det abnorme Forhold, at disse 2 Amtstuer undtagelsesvis endnu i de næste 5 Aar skulde saa Portoudgiften godtgjort efter Regning, skjønnes

der ikke at være anden Udvei end at benytte det Portobeløb, som de daværende Amtstuer i Høstebro og Maribo have udgivet i 1873—74, henholdsvis 214 og 657 Kr., og det er dette, der er slet ved Forslaget om at fastsætte Kontorholdsgodtgjærelserne til henholdsvis 3,800 og 3,850 Kr. Men det maa dog allerede nu fremhæves, at det muligvis vil vise sig, at der ved denne Ansættelse af Portoudgiften opstaar en Ubillighed, som paa anden Maade bør afhjælpes.

Til § 2.

Sigesom slet er ved Loven af 2den Juli 1870, er der her foreslaaet personlige Kontorholdsforhjelser for Embedstid for de Amtsforvaltere, der ere ansatte i deres nuværende Embeder før Loven af 2den Juli 1870 (jfr. Lov af 26de Marts 1870 § 8) og som ifølge Lovforslagets § 1 vilde faae Mindre i Kontorholdsgodtgjærelse, end der nu er tillagt dem i Forbindelse med Portogodtgjærelsen.

Til § 3.

Stemmer med § 3 i Lov af 2den Juli 1870.

Til § 4.

Det ved Kgl. aabent Brev af 4de Decbr. 1838 bestemte Beløb af 4,000 Rd. aarlig, som det paalagdes Bankdirektionen efter eget Skjøn at udbetale til de kongelige Oppebørselsbetjente i Honorar for Opkrævningen af de til Nationalbanken henlagte $\frac{2}{100}$ af Bankhæftelsesrenten, har i Virkeligheden været udredet af Statskassen, idet kun de efter Udredelsen af dette Honorar resterende 324,000 Rd. af de til 328,000 Rd. evaluerede $\frac{2}{100}$ Bankhæftelsesrente bragtes i Afregning i Finansernes Mellemværende med Nationalbanken, medens dog de fulde $\frac{2}{100}$ af Bankhæftelsesrenten kortedes i Statterne til Statskassen. I den vedspjæede Overfigtstavle er i en særskilt Rubrik opført Gjennemsnitsbeløbet for Aarene 1870-71—1874-75 af det hver enkelt af de der opførte Amtstuer udbetalte Honorar, hvoraf vil fremgaa, at Nationalbanken dertil har anvendt Mere end ovennævnte Minimum af 4,000 Rd.

Da denne Oppebørsel og det dermed forbundne Honorar ifølge det aabne Brev skulde ophøre, naar Statskassens Gjæld til Nationalbanken ad denne Vej var afgjort efter Forløbet af omtrent $38\frac{1}{2}$ Aar fra 1ste April 1838 at regne, er det en Selvsølge, at ingen Amtsforvalter kan have Retstrav paa Erstatning for dette Honorars Ophør til 1ste Oktober 1876; men derimod taler Billighed i høi Grad for, at man ikke lader det bortfalde, uden at der dog ydes de nuværende Amtsforvaltere nogen Erstatning derfor. Det maa i saa Henseende ganfke i Almindelighed fremhæves, at om Honoraret end forud har været bestemt til Inddragelse til et vist Tidspunkt, vil det dog altid være meget søleligt for Vedkommende at miste det engang tilkaante Indtagtsbeløb, og det saameget mere som Inddragelsen vilde indtræffe